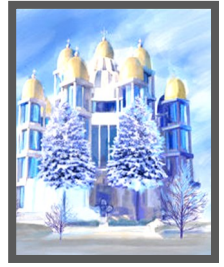

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ
СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА
ST. JOSEPH THE BETHROTHED

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH
5000 N CUMBERLAND AVE, CHICAGO, IL 60656

773-625-4805 WWW.STJOSEPHUKR.COM STJOSEPHUCC@GMAIL.COM

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK -PASTOR

VERY REV. FR. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR

REV. FR. ANDRIY DELISANDRU –ASSOC PASTOR

REV. PROTODEACON MARKO KRUTIAK

ПРИТЧА ПРО БЛУДНОГО СИНА
(Лк. 15, 11–32)

Яким чином можна “інтерпретувати” цю притчу, таку багату і таку дивну, у поняття, які стосуються безпосередньо нас?

Як часто трапляється, що ми руйнуємо глибокі, повні значення і сенсу відносини, тому що звикаємо, що людина, яка любить нас, дає, дає щедро, дає постійно, ніколи не згадавши про себе: просто дає; і як легко поступово забути людину, пам'ятаючи лише дар. Це трапилось з блудним сином, але це трапляється так постійно у наших людських взаєминах.

Взаємини встановлюються, тому що якимось дивом ми раптом людину побачимо, дійсно бачимо людину очима душі у всій її красі, у повному значенні цього слова; і потім ця людина виявляє життя і велич, і щедрість душі, і жертвність. А потім поступово людина для нас все більше втрачає значення, а дари її – чи вона стають все більш буденними. Я не маю на увазі дари матеріальні; я маю на увазі тепло, і ласку, і розуміння, і багато інших речей. Джерело забувається, знецінюється, і “важлива” лише вода, що тече з нього струмками.

Якщо ми й надалі продовжуємо так ставитись, то ми все більше і більше відриваємося від людини; людина існує для нас дедалі менше.

Блудний син сказав батькові своєму: Віддай мені те, що буде моїм, коли ти помреш; іншими словами – “Давай погодимося, що ти більше для мене не існуєш і мені потрібно лише те, що ти можеш дати”. І, як блудний син, ми тоді якийсь час живемо з отриманих дарів; наше серце ще зігріте теплом, яке нам було дано, наш розум усе ще живе багатством колишнього спілкування. Але поступово і це виснажується, тому що не живиться від джерела; а потім перетворюється на спогад. А далі – згасає і

продовження на с 2

THE PARABLE OF THE PRODIGAL SON
(LUKE 15:11–32)

How can we translate in terms that apply directly to us this parable, so rich and so beautiful? This is what I wish to try and do once more.

How often it is that we destroy a deep, a meaningful relationship because we get accustomed to the fact that the person who loves us gives, gives generously, gives continuously, never remembering himself, or herself – just gives; and how easy it is, gradually, to forget the person and to remember only the gift. This is what happened to the prodigal son, and this is what happens continually in our human relationships.

A relationship is established because for some miraculous reason we see a person, we see truly, with the eyes of our soul a person with all the beauty attached to this word. And then this person proves to be great,

generous, and giving, but gradually the person becomes less and less important to us, while the gifts become all-important. I do not mean material gifts; I mean warmth, and tenderness, and understanding, and so many other things. The well ceases to matter, what matters is the water that runs along the rivulets.

If we continue in that spirit, then we turn away from the person more and more, he ceases to exist. The prodigal son said to his father, «Give me all that would be mine when you die» – in other words, «Let us agree that you don't exist for me any more – what matters to me is all that you can give». And like the prodigal son, we then live for a while on the gifts received; our heart is still warmed with the warmth which was given us, our mind still lives on the richness of previous communication and intellectual intercourse. Gradually even that fades away because it is no longer fed from source, from the fountainhead, it becomes memories – and then, even these memories fade, and we begin to be hungry.

During the time when we could take advantage of the

Continued on p.2

спогад, і ми голодуємо.

Весь той час, що ми могли проживати отримані дари, ми були оточені людьми, які хотіли поживитися від того, що ми отримали: ми були, як блудний син, оточені людьми, які обліплювали його, доки він був багатий на багатство свого батька. Але коли нічого від багатства не лишилося, вони відпали. І убогість увійшла в його життя вдруге: він відкинув спочатку людські взаємини, а тепер його відкинули інші; він залишився один... Він намагався якось прожити, але харчуватися не було чим, і він ходив голодним.

І ось часто в нашому житті трапляється, що, відірвавшись від джерела взаємин, ми опиняємося зголоднілими. Якби тільки на мить ми могли усвідомити, що забуте і втрачене нами – це якість живих стосунків із Богом та живих стосунків із людьми, які нас оточують!

Ми не можемо все життя жити на подарунках: життя можливе лише у відносинах з Богом і в ставленні до людей, як би в безперервному взаємобміні, коли ми стільки ж дали, скільки й отримали щедрості людської та Божої. Але коли ми голодні, коли ми у розпачі, коли ми, зголоднівши, помираємо – чи завжди ми згадуємо, що ми відвернулися від Бога, від Живого Бога? Що ми відкинули живий Хліб Небесний? Що ми створили з оточуючими людьми хибні стосунки, роздаючи те, що було не наше, що було взято тієї миті, коли воно було дано?

І тоді, значить, настав час нам замислитися глибоко і уважно над самими собою і зрозуміти, що ми згрішили проти Неба і згрішили проти батька, проти брата, проти ближнього, проти сестри проти кожного навколо нас. Згрішили, значить порвали зв'язок, прагнучи звільнитися від них? Ні, не зовсім, а намагаючись не мати з ними стосунків взаємодарування, а ставлячись, як п'явка, паразит.

І тоді, отже, настав час повертатися додому, туди, до тих, хто нам давав, давав щедро, дбав, і, зрештою, – до Бога, - Джерела всіх благ.

Але так часто, намагаючись повернутися, ми зустрічаємо не батька блудного сина: ми зустрічаємо старшого брата, того, який ніколи не мав справжньої взаємної любові, дружби, ні з нами, ні з батьком. Ми зустрічаємо того, що може похвалитися, що він завжди був сумлінним, чесно “працював” у домі батька, робив усе, що потрібно, виконував все, як виконують обов'язок, якого не уникнеш, або як угоду, як роботу за плату, роботу заради забезпеченості, працю за належність до “дому”.

Треба нам замислитися над цим, тому що в нашому баченні людських стосунків ми не завжди лише блудні сини; ми так часто є і старшим братом, що приходять до нас і говорять: “Я випав зі спілкування з тобою, я вів – або поведив себе паразитом, я хочу тепер бути другом!” Ми зустрічаємо словами, або жестом: “Був час, я тобі був другом! Був час – ми жили у спілкуванні, яке мені було цінне; ти розбив, розбила його! Рани мої загоїлися, не хочу я більше розкриватися тобі! Для мене ти – минуле; ти мертвий, мертва; іди до інших, щоб вони повернули тебе до життя”... Як часто ми старший брат?!

gifts received, we were surrounded with people who also wanted to feed on what we had been given, like the prodigal son was surrounded by people who never left him alone as long as he was rich with his father's wealth. But when nothing was left of it they turned away, and for a second time barrenness came into his life. He had rejected one human relationship, and now he was rejected by others and he was left alone. He tried to feed somehow, but there was nothing for him to feed on; he went hungry.

How often it happens in our lives, that having discarded a fountainhead of a relationship, having been discarded by others who thought they could endlessly drink of the rivulets that run through us, we find ourselves ahungry. If we only could at that moment realise that what we have lost is the living way of relating to God and the living way of relating to people around us.

We cannot live all our life on gifts. We can live in relation to God and in relation to others in a continuous exchange, in which we are as much the givers as we are at the receiving end of other people's, of God's generosity. But when we feel hungry, when we feel desperate, when we feel dying of hunger, do we always remember that we have turned away from God, the Living God? That we have discarded the Living Bread of Heaven? That we have created with those who surrounded us, false relationships of giving what was not ours, that was taken away from us the moment it was given?

Then it is time for us to reflect deeply and earnestly on ourselves, and to realise that we have sinned against Heaven, and against our father, our brother, our neighbour, our sister – anyone around us. 'Sinned' means cut ourselves away from them, tried to be self-sufficient – no, not quite: tried not to relate to them as a giver, but relate only as a beggar, or a leach.

It's time then to go back; to go back to those who have been nurturing us, giving, caring; and ultimately to God, Who is the fountainhead of all gifts.

But so often, when we do this, it is not the father of the prodigal son whom we meet; we meet the elder brother, the one who has never had a true relationship of love, of friendship, either with us or with our father. We meet one who can pride himself on having always been dutiful, who has honestly slaved in his father's house, done all that was to be done – but without a heart; done as one fulfils an obligation that one cannot escape, or struck a bargain, work against pay, work against security, toil in exchange for belonging to a household that is safe.

We must reflect on that, because we are not only the prodigal son in our human experience, we are so often also the elder brother. Who meets everyone who comes, saying «I have lost touch with you, it is my fault, I have been a parasite, I want now to be a friend» – or how often we are the person who says, «There was a time when I was your friend. There was a time when we lived within a relationship that was precious to me – you broke it! My wounds are healed, I don't want to re-open any more. To me you are of the past, you have died, look for others to redeem you into life». How often are we the elder brother?

How different from the father who simply, at no moment, has ceased to love the prodigal son, even at the moment when this prodigal son renounced him, rejected him, wanted

3 БЕРЕЗНЯ 2024

НЕДІЛЯ БЛУДНОГО СИНА

Луки 15:11-32

ІСУС ХОЧЕ, ЩОБ МИ ПОВЕРНУЛИСЯ ДО НЬОГО

Ісус розповів притчу. Було у батька два сини. Одного дня молодший син попросив батька, щоб той дав йому багато грошей, бо він хотів покинути батьківський дім. Батько дав йому гроші і син пішов до далекого краю. Він потоваришував з поганими людьми, які хотіли жити розпусно. Він протринькав усі гроші, і друзі покинули його. Він знайшов роботу – пасти свині на болотистому полі. Він був голодний і нещасний. Він дуже шкодував, що зробив неправильний вибір. Після того він вирішив повернутися додому і попроситися до батька в найми.

Ідучи додому, батько раптом побачив свого сина і побіг до нього, щоб привітати. А потім наказав своїм слугам: “Дайте йому найкращий одяг і готуйте свято! Мій син був втрачений, і я щойно його знайшов”.

ЯК ВИ ГАДАЄТЕ?

1. Притча розповідає нам про батька і двох синів. Молодший син зробив велику помилку. Яку саме?
2. Після того, як він розтринькав усі свої гроші, він знайшов роботу. Де він працював?
3. Коли ми робимо щось погане, ми погано відчуваємося. Ми кажемо: “Вибач”
4. Ми також можемо сказати: “Пробач мені, будь ласка”.
5. Пробачити означає виправити ситуацію.
6. Коли хтось нам каже: “Вибач” або “Пробач мені, будь ласка”, ми маємо теж сказати: “Я вибачаю”.
7. Ми також просимо Господа: “Прости мені, будь ласка”. Цей батько у притчі – це наш Господь. Він нам пробачить.

MARCH 3, 2024

SUNDAY OF THE PRODIGAL SON

LUKE 15:11-32

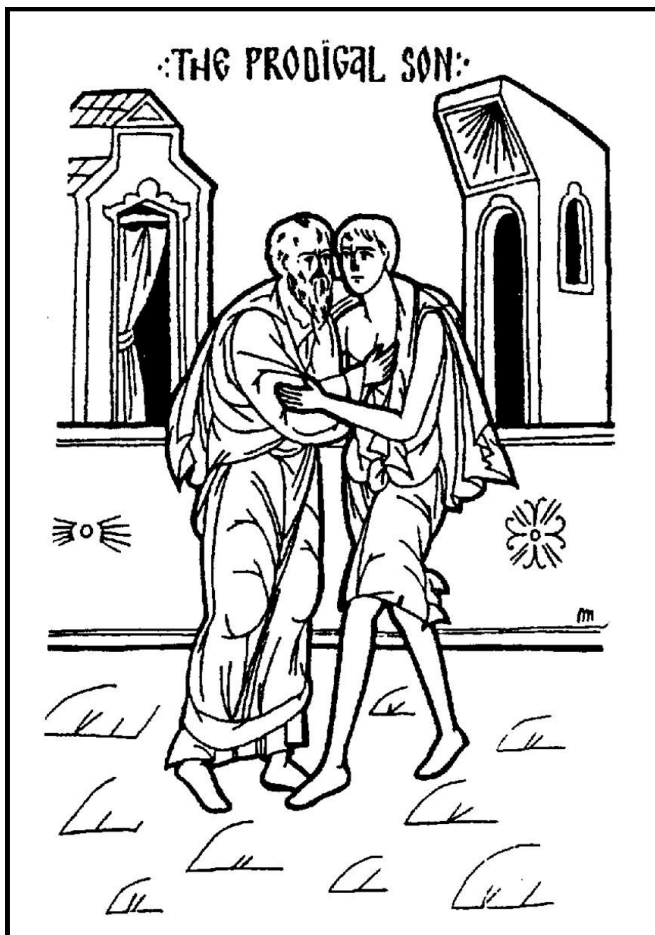
GOD WANTS US TO COMEBACK

Jesus told this story. There was a father who had two sons. One day the younger son asked for a lot of money so he could leave home. The father gave him the money, and the son went to a far away place. He made bad friends who liked to live wildly. He wasted all his money and his friends left him. He found a job watching pigs in a muddy field. He was hungry and sad. He was sorry that he had made bad choices. After a long time, he decided to go home and ask to be a servant in his father's house.

On the way home, his father saw him and ran out to greet him. He told his servants, “Give him the best clothes and prepare a feast! My son was lost and now he is found.”

WHAT DO YOU THINK?

1. The story tells us about a father and two sons. The younger son made a big mistake. What did he do?
2. After he wasted all his money, he found a job. What was his job?
3. When we do something wrong, we feel bad. We say, “I’m sorry” to the person we have hurt.
4. We can also say, “Please forgive me.”
5. To forgive is to make things right again.
6. When someone says, “I’m sorry,” or “Please forgive me,” we should say, “I forgive you.”
7. We also say, “Please forgive me” to God. God is like the father in the story. He will forgive us.

INTENTIONS

SUN MAR 3RD — SUNDAY OF THE PRODIGAL SON /MARTYRS EUTROPIUS,CLEONICUS & BASILISCUS

8:00 AM— Pray for the Seniors of the parish; Health: Marian. Lauren, Yuliya, Olha, Yuriy, soldiers Andrij, Viktor, Valerij, Oleh, all soldiers in Ukraine, all prisoners in Ukraine; In memory: +Gene Swytnyk

9:30 AM - For the sick and shut ins of the parish; Health: Steven, Nataliia, Taras, Christina, Dymytrij, Liah Ann, Russell, all fam., Inna, Nadiia, Teodoziia, Ivanka, Matvij, Marko, Makar, Roman, Liuba, Liubchyk, Khrystyna, Nazar, Evelina, Yevheniia, Khrystyna, Marian, Nolan, Iryna, Natalya, Ihor, Ivan

11:30 AM - Pray for the youth of the parish; Health: Yuriy, Oksana, Anna, Myroslava, Oksana, Ostap, Nataliia, Lesya, Andrij, Yuliia, Andrij, Halyna, Lukian, Vasyl, Ivanna, Solomiia, Svyatoslav, Halyna, Vasyl, Volodymyr, Vasyl, Ivan

6:00 PM - May there be bread for the hungry, healing for the sick, protection for our children, and wisdom for our youth. Pray for the forgiveness of sinners and abundant life in Christ.

MON MAR 4TH —VENERABLE GERASIMUS OF THE JORDAN

9:00 AM - In memory: +Oksana, +Halyna, +Olena, +Oleksij, +Anastasiia, +Olha, +Volodymyr, +Mariia, +Dmytro, +Mariia, +Stepan, +Stah, +Mykhailo, +Ihor, +Anna, +Mariia, +Myron, +Vasyl, +Halyna

TUES MAR 5TH — MARTYR CONON

9:00 AM— Steven, Nataliia, Taras, Christina, Dymytrij, LiahAnn, Russell, all fam.,

WED MAR 6TH—42 MARTYRS OF AMMORIUM

9:00 AM—Pray for o. Mykola, o. Bohdan, o. Andriy, o. Ihor, o. protodeacon Marko

THURS MAR 7TH - HIEROMARTYRS OF CHERSON

9:00 AM - Pray for the sick and shutins of the parish

FRI MAR 8TH — 40 MARTYRS OF SEBASTE

9:00 AM -Pray for Olga, Nataliia, Motria, Svitlana, Oksana and their families

SAT - MAR 9TH - 1ST ALL SOULS SATURDAY-VENERABLE THEOPHILACTUS OF NICOMEDIA

9:00 AM - In memory: +Anna 1yr , +Hanna, +Olena & deceased from fam,

5:00 PM - вечірня/Vespers

CANDLES FOR MARCH 2024

Memorial Candles

*In loving memory John Pelesh (*Diane Pelesh*)

*In loving memory of the Palahniuk, Durbak & Proczko Families

Perpetual Oil Lamp

* In loving memory of Gerda Bardygula (*Family*)

Lady of Hoshiw Shrine

* Available

* Available

* Mother of God Shrine

* In loving memory of the Dackiw, Crowhurst, Barnas & Zubrycky Families (*L Zubrycky*)

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Available

* Available

Mother of God

* Health & Blessing for Diane Pelesh

* Available

St. Joseph the Betrothed

* Available

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

* Health & Blessing for Joan Celewycz (*Charuk Family*)

* Available

Our Lady of Protection

* Available

* Available

PRAY FOR THE SICK - JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Maria, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Helen Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko, Max & Valentina Laurtaire, James Styokes, Kathaleen Susan, Fr. Michael Bliszcz, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam., pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry, protection for our children, and wisdom for our youth, pray for the sick and shut ins of the parish.

ПСАЛМ 9

1 Провідникові хору. На мелодію “Мут лаббен”. **2** Славитиму тебе, о Господи, усім моїм серцем, розповім про всі чуда твої. **3** Я буду радуватися й веселитися з-за тебе, оспівуватиму ім'я твоє, Всевишній. **4** Бо вороги мої назад повернулись, спіткнулися, зникли з-перед лица твого. **5** Бо ти взяв в оборону мій суд і мою справу, возсівши на престоли. Суддя справедливий. **6** Скартав еси народи, знищив нечестивця, їхнє ім'я стер ти навек-віки. **7** Ворог охляв, руїна його вічна; ти міста понищив: пам'ять по них пропала. **8** А Господь повік перебуває, він свій престол поставив для суду. **9** І правдою судитиме вселенну, і народи розсудить справедливо. **10** Пригнобленому Господь буде захистом, і пристановищем у час скрути. **11** І уповатимуть на тебе, хто знає твоє ім'я, бо ти, о Господи, не покидаєш тих, що тебе шукають. **12** Співайте Господеві, що сидить на Сіоні, звіщайте між народами діла його величні. **13** Бо месник крові їх пам'ятає, і не забув він крику вбогих. **14** Помилуй мене, Господи; зглянься над лихом, що завдають мені мої ненависники, ти, що мене рятуєш від брам смерти, **15** щоб я оповістив усю твою хвалу в брамі доньки Сіону і тішився твоїм спасінням. **16** Народи провалилися в яму, що самі зробили; у сіті, що порозставляли, запуталась нога їх. **17** Господь явив себе, суд учинив; у творі рук своїх заплутався безбожник. **18** Нехай безбожники зйдуть до Шеолу, усі ті народи, що забули Бога. **19** Бож не назавжди буде забутий бідний, не пропаде навек надія вбогих. **20** Встань, Господи, щоб не подолав смертний; нехай народи на суд перед тобою стануть. **21** Нажени, Господи, страх на них, щоб народи знали, що вони - люди.

ЩО ОЗНАЧАЄ ПСАЛОМ 9?

Вступ до цього уривка містить надзвичайно незрозумілу згадку, Muth-labben. Це може стосуватися пісні, яка була відома за часів Давида; цей термін буквально означає «смерть сина». Якщо так, це означало б, що цей псалом мав бути співаний відповідно до цієї мелодії. Використання також слова higgaiion (*Псалом 9:16*) свідчить про певний зв'язок із музичним виконанням. Крім того, цей псалом має акростих, починаючи кожен розділ з наступної літери єврейського алфавіту.

Псалом 9 починається наміром Давида радісно прославити Господа за всі Його дивовижні справи. Дії, які має на увазі Давид, ймовірно, були військовими перемогами Ізраїлю над його нападами. Давид зауважує про повну перемогу, можливу завдяки Божій силі; це зображає ворогів, які хитаються, намагаючись втекти (*Псалом 9:1-3*).

У тому ж стилі Давид також вихваляє Бога як суверенного творця праведного суду. Термін «народи» часто відноситься до язичників — тих, хто не є частиною народу Ізраїлю. Таким чином, його часто використовують як символ безбожного світу. Боже знищення тих, хто відкидає Його або протистоїть Йому, настільки повне, що фактично стирає їхні імена з пам'яті. Навіть пам'яті про злі народи не залишилося (*Псалом 9:4-6*).

На протигагу знищенню нечестивих стоїть Бог, який назавжди займає Свою владу та статус. З цієї точки зору Бог здійснює правосуддя та праведність. Давид також описує Бога як притулок для тих, кого пригноблюють. Мова тут має на увазі високе, укріплене святилище. Коли безбожний світ атакує, ті, хто має віру в Господа, можуть знайти притулок у Нього. Господь ніколи не покидає і не забуває тих, хто Йому належить. Через це природною реакцією Божого народу має бути хвала (*Псалом 9:7-12*).

Прославивши Божу праведність і справедливість, Давид закликає Бога врятувати його від ворогів, які ненавидять його і піддають йому загрозу смерті. Благання Давида тут є довірливими, хоча він не дає жодної причини Богові врятувати його, крім чистої благодаті. Ця пісня прямо пов'язує відповідь Бога на молитву з інстинктивною хвалою від Його народу (*Псалом 9:13-14*).

Давид завершує цей псалом попереднім оглядом повної загибелі всіх, хто противиться Богові. Усі нечестиві та всі народи, які відмовляються визнавати Бога, загинуть. Проте нужденні не будуть забуті, а надія бідних ніколи не зникне. Хоча Давид говорить про свою епоху та власний досвід, це служить провіщенням повної перемоги Христа, коли Він повернеться (*Об'явлення 19:11-15*). Давид завершує Псалом 9 молитвою, щоб Господь судив народи, навів їх на страх і нагадав їм, що вони просто люди (*Псалом 9:15-21*).

PSALM 9

THANKSGIVING FOR VICTORY AND PRAYER FOR JUSTICE

1 For the leader; according to Muth Labben. A psalm of David. **2** I will praise you, LORD, with all my heart; I will declare all your wondrous deeds. **3** I will delight and rejoice in you; I will sing hymns to your name, Most High. **4** When my enemies turn back, they stumble and perish before you. **5** For you upheld my right and my cause, seated on your throne, judging justly. **6** You rebuked the nations, you destroyed the wicked; their name you blotted out for all time. **7** The enemies have been ruined forever; you destroyed their cities; their memory has perished. **8** The LORD rules forever, has set up his throne for judgment. **9** It is he who judges the world with justice, who judges the peoples with fairness. **10** The LORD is a stronghold for the oppressed, a stronghold in times of trouble. **11** Those who know your name trust in you; you never forsake those who seek you, LORD. **12** Sing hymns to the LORD enthroned on Zion; proclaim his deeds among the nations! **13** For the avenger of bloodshed remembers, does not forget the cry of the afflicted. **14** Be gracious to me, LORD; see how my foes afflict me! You alone can raise me from the gates of death. **15** Then I will declare all your praises, sing joyously of your salvation in the gates of daughter Zion. **16** The nations fall into the pit they dig; in the snare they hide, their own foot is caught. **17** The LORD is revealed in making judgments: by the deeds they do the wicked are trapped. Higgaiion. Selah **18** To Sheol the wicked will depart, all the nations that forget God. **19** For the needy will never be forgotten, nor will the hope of the afflicted ever fade. **20** Arise, LORD, let no mortal prevail; let the nations be judged in your presence. **21** Strike them with terror, LORD; show the nations they are only human. Selah

WHAT DOES PSALM 9 MEAN?

The introduction to this passage includes an extremely obscure reference, Muth-labben. This might refer to a song which was known in David's time; the term literally means "the death of the son." If so, it would mean this psalm was meant to be sung according to that tune. The use of the also-murky word higgaiion (*Psalm 9:16*) suggests some connection to musical performance. Further, this psalm follows an acrostic pattern, beginning each section with a successive letter from the Hebrew alphabet.

Psalm 9 opens with David's intention to praise the Lord joyfully for all His wonderful deeds. The acts David has in mind were probably military victories, by Israel, against her attackers. David remarks on the total victory possible through God's power; this imagines enemies staggering in their effort to escape (*Psalm 9:1-3*).

In the same style, David also praises God as a sovereign dispenser of righteous judgment. The term "the nations" often refers to the Gentile people—those not part of the nation of Israel. In that way, it is often used as a symbol of the ungodly world. God's destruction of those who reject Him, or oppose Him, is so thorough that it effectively erases their name from remembrance. Not even a memory of the wicked nations remains (*Psalm 9:4-6*).

Contrasting the annihilation of the wicked is God, forever in His position of power and status. From that vantage point, God administers justice and righteousness. David also describes God as a haven for those who are oppressed. The language here implies a high, fortified sanctuary. When the ungodly world attacks, those who have faith in the Lord can take refuge in Him. The Lord never forsakes or forgets those who belong to Him. Because of this, the natural reaction of God's people should be praise (*Psalm 9:7-12*).

After celebrating God's righteousness and justice, David calls on God to rescue him from enemies who hate him and place him in jeopardy of death. David's plea here is trusting, even though he gives no reason for God to save him other than pure grace. This song directly connects God's answer to prayer with instinctive praise from His people (*Psalm 9:13-14*).

David completes this psalm by previewing the total ruin of all who oppose God. All the wicked and all the nations that refuse to acknowledge God will perish. However, the needy will not be forgotten, and the hope of the poor will never perish. Though David is speaking of his own era, and his own experiences, this serves to foreshadow the total victory of Christ when He returns (*Revelation 19:11-15*). David closes Psalm 9 with the prayer that the Lord judge the nations, put them in fear, and remind them that they are simply men (*Psalm 9:15-21*).

І як інакше від батька ми робимо, який просто ні в яку хвилину не переставав любити блудлого сина, навіть у момент, коли цей заблудлий зрікся його, відкинув його, чекав “коли ж ти помреш”, щоб розпоряджатися всім, що батько накопичив роками праці, роками мудрості, роками жертвовної любові. Батько ніколи не переставав любити; старший брат перестав - або, вірніше, ніколи і не любив, тільки мав "ділові" відносини з тими, хто оточував його.

А батько – це той, що біжить, щоб зустріти заблудлого; чи траплялося нам коли-небудь чинити так? Коли хтось образив нас глибоко, жорстоко – чи зробили ми колись перший крок, пам'ятаючи, що потерпілому легше зробити перший крок, тому що він не боїться: а раптом мене відкинуть? – тоді як кривдник має страх від майбутнього приниження, а може, й відкинення... Чи зробили ми колись перший крок, щоб повернути до життя того, хто духовно чи по людськи був мертвий? Чи ми готові були дати йому одяг, огорнути його колишніми відносинами? Чи ми готові були довірити йому наш перстень, що дає йому владу над нашою особистістю, нашим майном, нашою честю, коли він промотав наш скарб, принизив нас, обікрав нас? Чи дали ми йому, як каже притча, взуття на ноги його, щоб він міг ходити, та ходити безпечно?

Замислимося у таких категоріях; і якщо ми так замислимося, кожен з нас зможе виявити, на чому він стоїть: у всіх нас переплітаються всі елементи цієї трагічної та дивовижної притчі. Але недостатньо виявити це: виявивши, хто ми, ми маємо зробити щось; ми повинні прийняти рішення, ми повинні зречтись тієї особистості, якою ми були досі, повернутися і просити про прощення, милості. Просити прощення у Бога – так; але це легко, тому що Бог мабуть, відчутно ніколи не відсилає нас порожніми від Себе, ніколи не каже нам: "Іди від Мене!" – але прощення у тих, кого ми образили і які образили нас.

Подумаємо над цим. Через тиждень ми згадуватимемо падіння людини: як людство втратило рай, єдність з Богом, єдність один з одним, гармонію з твореним світом – все втратило; сьогодні – останнє застереження: ми можемо зробити щось протягом наступного тижня; не все, але щось, так що коли ми постанемо перед Судом, ми глянули б на Суддю і сказали: “Виправдання мені немає; але я зробив, що міг: помилуй мене і спаси! Амінь.

him dead in order to possess all that he had gathered by years of toil, of wisdom, of sacrificial love. The father has never ceased to love; the elder brother has – or rather – had never loved, only 'related', professionally with those who surrounded him. And the father is the one that runs forward to receive the prodigal son: have we ever done this? When someone has offended us deeply, cruelly – have we ever been the one that makes the first move, remembering that it is easier for the offended one to make the first move because there is no humiliation, and no fear of rejection on the part of the offended, while there is a terror of humiliation and rejection on the part of the offender. Have we ever made the first move to bring to life again one that was spiritually, humanly dead? Have we been prepared to give him his first robe, have we clad him in his old relationship? Have we been prepared to give our signet ring, giving him (?), power over our person, our goods, our honour when he had squandered our friendship, humiliated us? Have we given him, as it says in the parable, shoes for him to walk, to walk safely?

If we reflect in these terms, each of us will be able to find where he belongs, we all belong to all the elements of this tragic and beautiful parable. But it is not enough to discover that; we must, having discovered who we are – and we are simultaneously the elder brother and the prodigal son – we must make a move, we must take a decision, we must renounce the kind of self we have been so far, go back and ask for forgiveness, for mercy – ask forgiveness from God, yes, but that is easy, because God visibly, tangibly never sends us empty away, never says to us «Go away from me!» – but from those whom we have offended, and from those who have offended us.

Let us reflect on this; this is a parable that precedes the week in which we remember the fall of man, the way in which mankind lost paradise, unity with God, oneness with one another, harmony with the created world – lost everything. This is a last warning, we can do something in the course of one week – not everything, something, so that when we come face to face with the Judgement, we can stand before our Judge and say «We have no words, we cannot, in any way, prove ourselves right – but I have done what I could. Have mercy and save me!» Amen.

ПАСХА

СВІТЛЕ ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ

5-ГО ТРАВНЯ

Страсна седмиця

29-го квітня до 4-го травня

6-та неділя

ВХІД ГОСПОДНІЙ У ЄРУСАЛИМ

28-го квітня

Седмиця 6-та Великого посту

5-та неділя

Преподобної Марії Єгипетської

21-го квітня

Седмиця 5-та Великого посту

4-та неділя

Преподобного Іоана Ліствичника

14-го квітня

Седмиця 4-та Великого посту

3-тя неділя

Хрестопоклонна

7-го квітня

Седмиця 3-тя Великого посту

2-га неділя

Святого Григорія Палами

31-го березня

Седмиця 2-га Великого посту

1-ша неділя

Торжество Православ'я

24-го березня

Седмиця 1-ша Великого посту

18-го березня

Прощена неділя

Згадування Адамового вигнання

17-го березня

Про Страшний суд

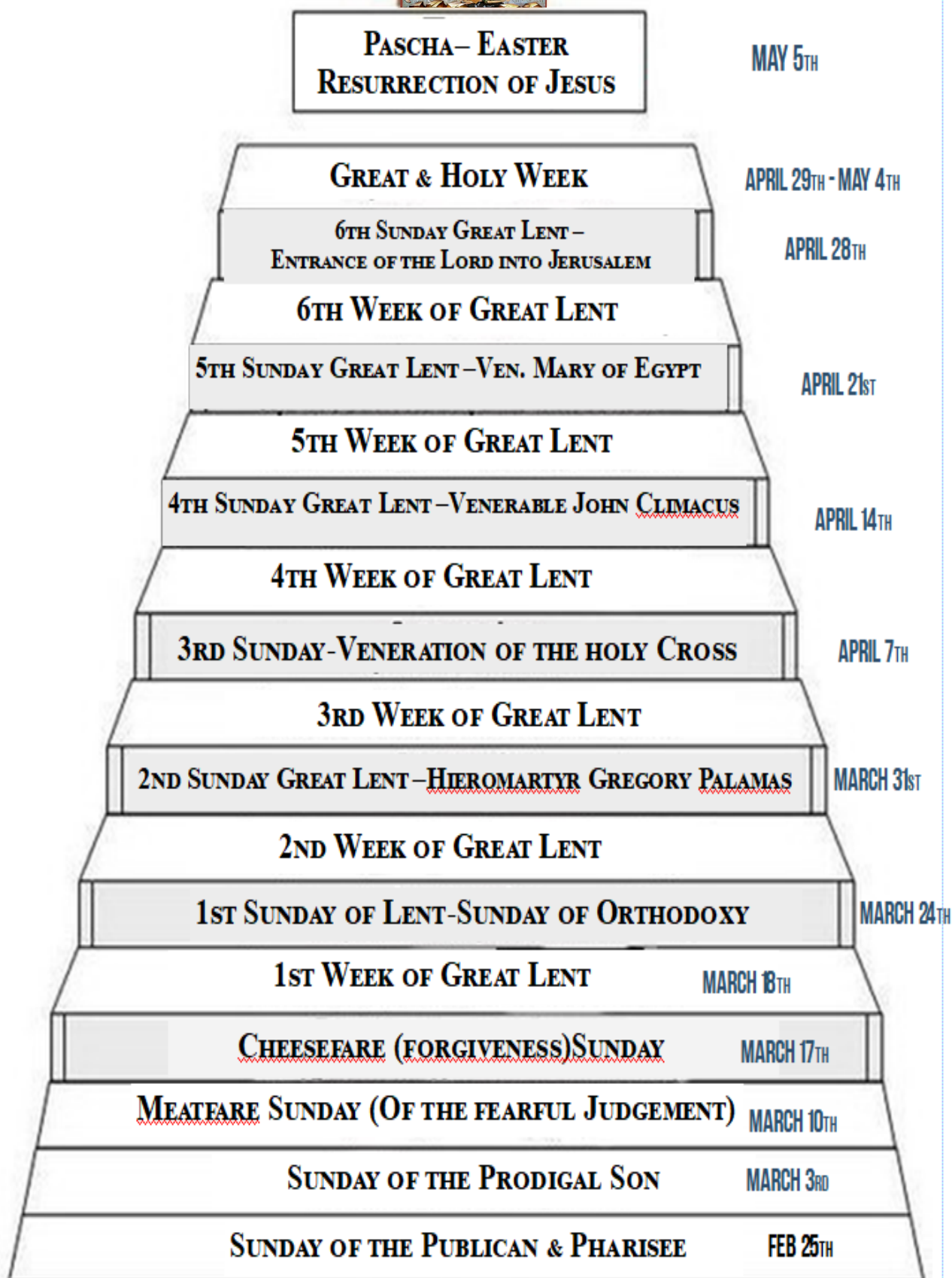
10-го березня

Про блудного сина

3-го березня

Про митаря і фарисея

25-го лютого

І мертвим, і живим, і ненародженим
землякам моїм в Україні і не в
Україні моє дружнє Послання.
(М.Т. Шевченко)

10 березня
5 PM

5000 N Cumberland Ave,
Chicago, 60656
St. Joseph Ukrainian
Catholic Church

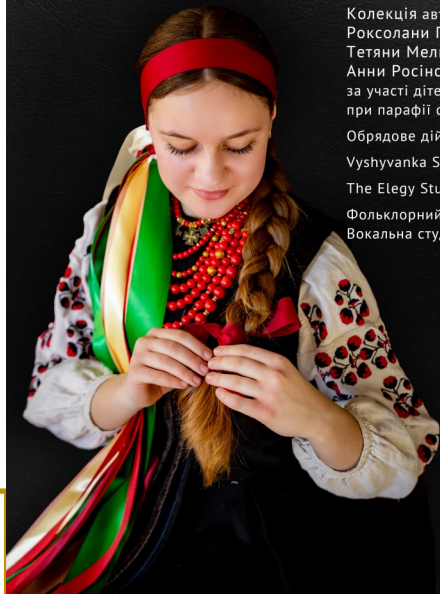
Благодійний вечір

«Кохайтесь горнобрави...»

У програмі:

Поезія Т.Г. Шевченка

Колекція автентичного одягу від :
Роксолани Прокопів,
Тетяни Мельничук,
Анни Росінської,
за участі дітей школи Українознавства
при парафії св. Йосифа Обручника
Обрядове дійство одягання молоді
Vyshyvanka School of Dance
The Elegy Studio
Фольклорний колектив «Свашки»
Вокальна студія «Oberig»

Донат 40\$

Діти безкоштовно

Усі кошти будуть
передані у фонд
Revived Soldiers
Ukraine

ГОТУЄМО ПИРОГИ...

У вівторок, 5 березня, о 5 год пополудні на нашій парафіяльній кухні ми будемо робити пироги. Усіх запрошуємо приєднатися і разом готувати цю смачну українську страву, щоб підтримати парафію!

WE ARE MAKING PYROHY...

We will be making pyrohy on Tuesday, Mar 5, at 5:00 PM in the Church Kitchen. All are welcome to come and make this delicious Ukrainian dish to help benefit our parish!

ПАМ'ЯТАЙТЕ

**Перша п'ятниця кожного місяця 6:30 вечора відбудуться нічні Чування

** Біблійне коло відбуватиметься що середи о 6:30 веч. (за лекціями Дівіна).

** Кожен останній четвер місяця в капличці збирається спільнота "Матері в молитві". Запрошуємо до спільної молитви

SOROKOUSTY....is a Lenten service, during which memorial prayers are read for all who have fallen asleep in the Lord. If you would like our priests to pray for your deceased loved ones, please write your last name on the top of the envelope followed by the list of names of deceased to be remembered. The envelopes can be found at the entrance of the church. Sorokousty will be served every Saturday after the 9:00 am Divine Liturgy beginning on Saturday, 23rd of March. Remember, praying for deceased relatives and friends is an obligation of every Christian.

HERO CARDS

Put your shopping dollars to work for our Heroes. Every card you buy allows that company to give a donation to our fund. Example: Jewel and Mariano's will give \$4 for every \$100 purchased. You still get your \$100 to spend at the store for groceries and our Heroes also get \$4. It's a win-win situation.

КАРТКИ ДЛЯ ГЕРОІВ

Зробіть так, щоб ваші долари працювали для наших героїв. З кожної картки, яку ви купуєте, певна сума іде на наш Фонд Героїв. Як це працює? Наприклад, Jewel і Mariano's віддають нам \$4 з кожних \$100 закупів. Ви нічого не втрачаєте: купуєте продукти на \$100, а наш Фонд отримує \$4. Це вигідно всім.

СОРОКОУСТИ...це Великопосне богослужіння, під час якого читають поминальні молитви за всіх померлих. Якщо ви хочете, щоб священники молилися за ваших померлих рідних, просимо написати вгорі на конверті ваше прізвище та імена людей, за яких ви хочете молитися. Конверти для імен ви можете знайти при вході до храму. Сорokoусти будуть служитися щосуботи після св. Літургії, починаючи від суботи, 23-го березня. Пам'ятайте, молитись за померлих родичів, близьких та знайомих є обов'язком кожного християнина.

о. Василь Рудейко

Розпочався Великий піст, який є найбільшим і найстрогішим у нашому літургійному році. Нам варто усвідомити, що він полягає не лише у відмові від певних страв чи від звичного ритму життя. Піст покликаний поглибити наші духовні стосунки з Богом. Про те, як правильно дотримуватися Великого посту, і про його літургійні особливості розповідає о. Василь Рудейко, доктор богослов'я, заступник голови Патріаршої літургійної комісії УГКЦ, священник храму Священномученика Климента Шептицького у Львові.

Чи правда те, що Великий піст був встановлений, щоб наслідувати Ісуса Христа, який постив 40 днів і ночей у пустелі?

У нашому літургійному році візантійської традиції існує чотири пости (чотири чотиридесятниці), з яких піст перед Великоднем є найдовшим і найскладнішим за своєю структурою і богослужбовим наповненням. Крім цього посту, існує піст напередодні свята Різдва, перед Успінням Пресвятої Богородиці та перед святом Верховних апостолів Петра й Павла. Кожен із цих постів певною мірою визначає основні цикли святкування у літургійному році. Тому існує рухомий цикл, до якого належить Великий піст, цикл нерухомих свят (центральне Різдво), цикл Богородичних свят (основне Успіння Пресвятої Богородиці), цикл свят пам'яті святих (першість належить Верховним апостолам Петру й Павлу).

Які дні Великого посту є найбільше строгими?

Найстрогішими вважаються два дні Великого посту – понеділок першого тижня і Велика п'ятниця, коли виставляють Плащаницю. Проте кожен день Великого посту варто вважати строгим за своїм змістом. Не є постовими днями протягом посту суботи на неділі за нашим церковним уставом. Ці дні позбавлені молитовної практики поклонів.

У середу четвертого тижня Великого посту святкується свято Хреста? Що це за свято?

Це ще одна накладка в нашій літургійній підготовці до свята Пасхи. За синаксарем, що читається цього дня, хрест Господній у неділю виставляється як «животворящий хрест». Це поклоніння хрестові, що символізує радше не розп'яття Ісуса, а поклоніння хрестові, що дає життя людині. Він, що є наслідком смерті і воскресіння Христового, стає життєдайною силою. У середині Великого посту його ставлять для того, щоб людина, яка пройшла половину великопосного часу, споглядаючи його в Хрестопоклонну неділю, могла йому поклонитися і його силою пройти наступну половину посту. Піснеспів цього дня «Хресту Твоєму, поклоняємося, Владико...» є хрестовоскресний, бо в ньому наголошується, що, з одного боку, хрест був інструментом смерті Христа, але, з іншого – він став кроком обожествлення людської істоти.

джерело: news.ugcc.ua/interview

REV. VASYL RUDEYKO

The Great Fast, the longest and the strictest fast of the entire liturgical year has already begun. However, we should understand that its main concern is not only refraining from certain foods or the usual activities of life. The Great Fast calls us to deepen our spiritual relationship with God. Father Vasyl Rudeyko, Doctor of Theology, vice head of the Patriarchal Liturgical Commission of UGCC, pastor of the Blessed Hieromartyr Klymentiy Sheptytsky in Lviv explains this in the following interview.

Is it true that the Great Fast was established to follow Christ who fasted 40 days and nights in the desert?

There are four fasts during the liturgical year in the Byzantine tradition. The fast before the Resurrection is the longest and has the most complicated structure in terms of liturgical services. Besides the Great Fast, there is the Nativity (Philip's) Fast, the Dormition Fast

before the Feast of the Assumption, and the Apostles Fast before the Feast of St. Peter and Paul. Each of them defines the main cycles of celebrations in a liturgical year. Thus, we have a movable cycle where we find the Great Fast, immovable cycle (the central feast is Christmas), cycles of the Theotokos (the main feast is Dormition of the Theotokos), and the cycle of the saints leading up to the Feast of the Great Apostles Peter and Paul.

Which days of the Great Fast are considered very strict?

There are two days when we observe strict fast – Monday of the first week and Great Friday, on the day of the presentation of the Holy Shroud. However, as regards the meaning of the Great Fast, every day is considered strict. According to the Ustav of our church, Saturdays and Sundays are not considered Lenten days and we do not practice prostrations on those days.

On Wednesday of the fourth week we venerate the Cross. What kind of feast is it?

This is one more complication in our liturgical preparation to the feast of Pascha. According to the synaxarion that is read on that day, the Holy Cross is exalted as “lifegiving”. This symbolizes the giving of life rather than Christ's crucifixion. Being the cause of Jesus's death and resurrection, it transforms into the lifegiving strength. The cross is exalted in the middle of the Lenten period to show the faithful who have passed the midpoint of the fast, that the lifegiving cross is the strength that can help them continue their Lenten journey. The Hymn of Veneration “Before the Cross, we bow down in worship, O Master, and Thy holy resurrection, we glorify” signifies Christ's resurrection because it stresses that even though the cross was the instrument of Jesus's death, it became a step in the deification of a human being.

source: news.ugcc.ua/interview

СТАНЬТЕ З УКРАЇНОЮ ТА ЗМІНІТЬ СИТУАЦІЮ!
ЗАКЛИК ДО ДІЇ
 УКРАЇНІ ПОТРІБНА ВАША ДОПОМОГА!
 НАПОЛЯГАЙТЕ НА СВОЇХ ЧЛЕНІВ КОНГРЕСУ ПІДТРИМАТИ ДОПОМОГУ США УКРАЇНІ
 ЩОБ ЗНАЙТИ СВІЙ ШТАТ І ВАШИХ ЧЛЕНІВ КОНГРЕСУ
Stand With Ukraine, and make a difference!
CALL TO ACTION
Ukraine Needs your Help!
 Call your members of Congress to support US Aid to Ukraine
 to find your state and your Members of Congress

Illinois folks - Ukraine needs your help!

Your members of Congress NEED to hear from you!

A 1-min phone call from you can mean the difference between life and death for Ukrainians.

Every American has 3 members of Congress: 2 Senators, and 1 Representative.

1	Sen. Richard J. Durbin (IL)	202-224-2152
2	Sen. Tammy Duckworth (IL)	202-224-2854
3	Look up your Representative at: ziplook.house.gov	

All you need to say is:

- My name is _____
- I am a constituent.
- My ZIP code is _____
- I support US aid to Ukraine!

If you're a voting citizen:

- This issue will affect my vote next election.

WE'RE COUNTING ON YOU. #CALL4UKRAINE

SPRING HAS COME...ON SUNDAY, MARCH 10, 2024, AT 2:00:00 A.M., THE HANDS OF THE CLOCKS ARE MOVED FORWARD 1 HOUR

ПРИЙШЛА ВЕСНА ...В НЕДІЛЮ, 10 БЕРЕЗНЯ 2024 Р., О 2:00 РАНКУ СТІЛКИ ГОДИННИКА ПЕРЕВОДЯТЬ НА 1 ГОДИНУ ВПЕРЕД

**ФУНДАЦІЯ
 «СПАДЩИНА»**
 БАНКУ «ПЕВНІСТЬ»

Magic Jug
 Ukrainian Restaurant
 Чарівний Глечик
 Traditional Ukrainian Food

Dine in
 Carry out & Delivery
 6354 W. Irving Pk. Rd.
 Chicago, IL 60634

Mon - Thu 11:00 am - 8:00 pm
 Fri - Sat 11:00 am - 9:00 pm
 Sun 11:00 am - 5:00 pm

773-286-8855

Selfreliance
 Federal Credit Union

